

EL RELIQUIARI DE STA. COLOMA

En l'escaiença de la festa commemorativa del trasllat de la Reliquia de Sta. Coloma, ens sembla oportún de transcriure la ressenya histórico-artista del reliquiari que anava al catàleg de l'Exposició MILLENUM, on figurava:

Josep Albarado

457. BUST-RELIQUIARI DE STA. COLOMA

Argent en el seu color i sobredaurat, repussat, cisellat i fos sobre una talla policromada.

47 cm x 32,5 cm x 49 cm 33 cm x 20,5 cm x 15 cm (corona)

Punxó personal de l'artífex: una rosa enlairada i dues fulles en el brot, a l'esquerra del front anterior de la base junt a la burinada de serreta.

Reus. Últim terç del segle XVIII.

Església parroquial de Santa Coloma de Queralt.

Núm. inventari 2170

Bust-reliquiari de grandària quasi natural d'una jove, tallat sobre fust i recobert parcialment amb planxa d'argent. La imatge porta el cabell ondulat, clenxa al mig i recollit per darrera les orelles formant quatre llargs flocalls a les espatlles; els dos del centre estan units per un passador. Mostra el front ample, cilis primis i arcats, ulls ametllats, nas recte, llavis esllanguits, mentó carnós, orelles altes i oval sense matisos; a la part superior del cap es guarda la relíquia de la Santa en una capseta d'argent protegida per un cristall. Duu camisola prisada de teixit transparent en escot rodó, pintada damunt el suport metàl·lic d'argent; aquest arriba fins a la gola i es retalla verticalment pels costats del coll, seguint l'ondulació dels cabells; és clavat a la fusta amb pius. El vestit simula una tela de brocat, coberta de rams florals cisellats; l'escot i naixement de les mànigues mostren sanefa en relleu i vores acanalades, aquesta cinta es carqola als extrems exhibint un subtil puntejat de burí molt sinuós per tota la tira. Una punta sobreposada d'acants creua horitzontalment el pit.

El peu té bordó llis, escòcia de fulles acantàcies cisel·lades i front brunyit en talús. A les espatlles hi ha un parell de roses i testes d'àngels foses sobredaurades; al pit la cartel·la rococó allotja l'escut de la vila, llarga filactèria i dos angelets als costats portant les simbòliques palmes a les mans. Les arrecades i el fermall són d'argent i pedres falses, pertanyen a les manufactures catalanes del segle XIX, excepte el penjoll d'or, robins i diamants que és modern. La corona és de tipus imperial en forma de cistell del qual surten sis braços que s'uneixen a la part superior; el cercol té un senzill i estret fris motllurat, recorregut per oneig de cintes que insereixen ovals i palmetes; damunt d'ells s'aixeca una xapa repussada de perfil lleugerament còncau de la qual surten sis bandes amb gradació perlada al llom, s'ajunten en un punt extrem mitjançant l'univers i la creu cimera de trams vegetals. Aquesta corona no té punxons, més a una de les bandes es va estampar, per l'anvers, l'any 1831 com a possible data de fabricació. Estilísticament pot considerar-se peça neoclàssica, sòbria i elegant.

El bust d'argent, el va fer l'artífex reusenc Josep Albarado seguint les tendències neoclàssiques que arrelaren a final del segle XVIII i més tard foren integrades plenament als repertoris ornamentals de l'argenteria. Es tracta d'una peça sense gaires pretensions donada la servitud del mestre a una talla prèvia. La fredor de la planxa que cobreix parcialment el bust es compensa amb l'aplicació magistral dels elements figuratius i l'heràldica, inclosos al voltant de la figura. Tanmateix el recurs policrom de la testa és cabdal per determinar els resultats estètics de tot el conjunt. Considerant que l'artífex va morir l'any 1778, cronològicament pot datar-se l'obra entorn de l'últim terç del segle XVIII. L'estat de conservació és bo, tot i

que ni na zones del peu que demanen petits retocs. La policromia és original. Les joies afegides desvirtuen la intenció estètica primordial i enfarfequen innecessàriament l'impacte artístic de la figura.

Josep Albarado González

Era fill de Joan Albarado i Joana González, nascut a San Ginés de Peroxa, bisbat d'Ourense. A l'Arxiu Prioral de Reus hi ha la partida de matrimoni i la inscripció de la seva defunció, el 16 de novembre de 1778. S'havia passat a Barcelona el dia 11 d'agost del 1769, i formà part del grup de mestres argenters reusencs que constituïren o formaren el Col·legi de Reus, del qual exercí els càrrecs de cònsol (1776), d'aprovador (1777) i d'examinador (1778).

A la seva producció –important i reconeguda pels seus coetanis– pertanyen també, a més del bust-reliquiari de Santa Coloma tres grans sacres i un calze ricament repussat de l'església prioral de Reus, el reliquiari de Sant Sebastià i Sant Joan de la Creu i la custòdia, tots ells de Vilaplana.

BIBLIOGRAFIA

Vilaseca Borràs, 1970, pàg. 205; Dalmau, 1965, pàg. 170

MARTÍNEZ SUBÍAS